

PORVARISTON MUISTUTUKSET JA PROLETARIAATIN TAISTELUKUTSU

Belostokin pogromia koskevien selostusten käsittely Valtakunnanduumassa on päättymässä. Hallituksen rikokset on paljastettu mitä suurimmalla, voitaneen sanoa, joskus vieläpä pedanttisella tarkkuudella. Valtakunnanduuman yksimielisyys paikallisen ja keskuksen hallintovallan mitä katalimpien tekojen tuomitsemisessa näytti mitä täydellisimmältä. Henkilöt, jotka saattavat sanoa, että Duuma muka „kietoo luokkien taistelun yhteen”, voisivat juhlia tällaisen yksimielisyyden johdosta.

Mutta heti, kun asiassa päästiin *käytännöllisiin* johtopäätöksiin niiden toimenpiteiden suhteen, joita tarvitaan *taistelu varten* pogromimiesten joukkion mitä katalimpia rikoksia vastaan, niin tuo teennäinen ja pintapuolinen yksimielisyys hajosi heti kuin tuhka tuuleen. Heti osoittautui, että porvaristo ja proletariaatti — niin kovasti kuin „luokkien taistelu kietoutuukin yhteen” — ajavat vapaustaistelussaan takaa *olemukseltaan* erilaisia tarkoituksiperiä. Porvaristo haluaa antaa hallitukselle „muistutuksen” voidakseen itse ryhtyä *rauhottamaan* vallankumousta. Proletariaatti haluaa *kutsua* kansaa vallankumoukselliseen taisteluun.

Tämä eroavaisuus tuli selvästi ilmi kahdessa Belostokin pogromin johdosta ehdotetussa päätöslauselmassa. Porvariston (kadettipuolueen) sanamuoto: 1) ruuskii hallitusta; 2) vaatii ministeristön eroamista ja 3) korostaa sitä, että „hallitus tajuaa *voimattomuutensa* taistelussa vallankumousta vastaan”. Porvaristo haluaa *voimakasta* hallitusta *taistelussa vallankumousta vastaan*.

Proletariaatin (sosialidemokraattien puolueen) sanamuoto on toisenlainen: 1) se ruuskii hallitusta — yksinkertaisten

poliitikkojen huomio tavallisesti rajoittuukin tähän proletariaatin ja porvariston „yksimielisyyteen”; 2) julistaa, että „kansalaisten hengen ja omaisuuden *ainoana* suojeleminen *voi olla itsensä kansan aseistaminen*”; 3) „kehottaa *väestöä* ottamaan henkensä ja omaisuutensa suojelemisen *omiin käsiinsä*” ja „*antamaan vastaiskun kansallisuusvainolle*”.

Porvariston ja proletariaatin *etujen* eroavaisuus tulee selvästi ilmi näissä kahdessa erilaisessa sanamuodossa. Porvaristo haluaa sammuttaa vallankumouksen. Proletariaatti haluaa aseistaa vallankumouksen. Porvaristo kaipaa virkamiesten tuomioistuinta. Proletariaatti vetoaa kansan tuomioistuimeen („kansan tuomioistuin ei jätä rankaisematta näitä rikollisia ja *heidän suojelejoitaan*” — sosialidemokraattisen duumaryhmämme sanamuodosta). Porvaristo kehottaa ainoastaan *ministereitä*, kehottaa heitä *tekemään myönnytyksiä*. Proletariaatti kehottaa *väestöä*, kehottaa aseistautumaan ja *antamaan vastaiskun*.

Toverimme Duumassa ovat ottaneet tässä kysymyksessä oikean sävyn. Toivomme heidän vast’edeskin asettavan yhtä selvästi, tuntuvasti ja leppymättömästi vastakkain vallankumouksellisen proletariaatin julistukset ja opportunistisen porvariston fraasit.

„Eho” № 9,
heinäkuun 1 pnä 1906

Julkaistaan „Eho” lehden
tekstin mukaan